

Na cestu do světa od nás dostávají teď už bývalí vojáci raneček s buchtama a polštář. Loučili se zvesela, ale neradi. Oba, Ondra i Pavel, se k nám ale vrací a pomáhají. Ondra dokonce „naplno“ (viz článek v Anténě).

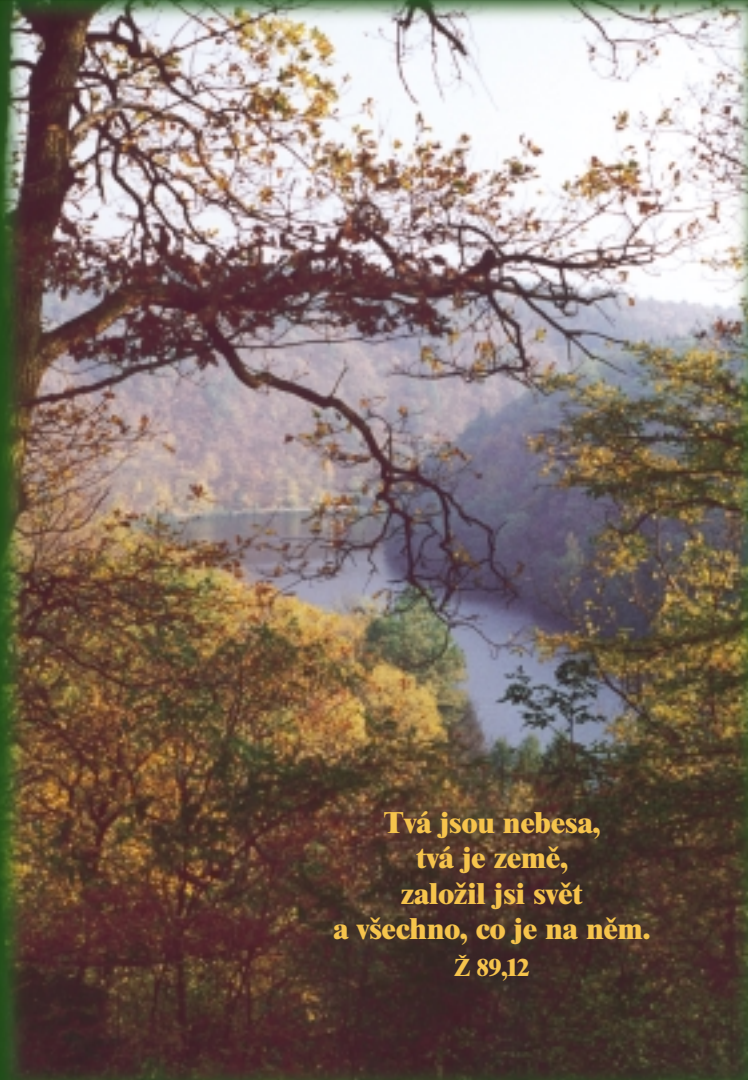

Aleš B., Katka H., Míla M. a Vlastík K. si museli v Mittersillu od studia trochu odpočinout, a tak vyrazili do hor. Alpy jsou krásné, vysoké a už v září tam chumelí, na což nebyl nikdo připraven.

Karel Řežábek a plzeňská skupina Tydlidum v nahrávacím studiu. Pracují na novém albu Písně IQ.

ANTÉNA

Tvá jsou nebesa,
tvá je země,
založil jsi svět
a všechno, co je na něm.
Ž 89,12

Zpravodaj české redakce Trans World Radia 2/2001

Skupinové foto studentů semináře Programové tvorby v Senci u Bratislavy. Celou dobu se o nás výborně starala Roberta Hill, na snímku v druhé řadě odspodu, třetí zleva.

Opět snímek ze semináře – naši vyučující i s autogramy. Zleva: Jozef Gábor, Alan Bachman, Ted Siemens.

Práce bylo v Senci mnoho. Marie Frydrychová a Jana Peřtová se připravují na prezentaci domácích úkolů.

Alan Bachman strávil většinu svého života jako lékař v brazilském pralesi. V posledních letech učí na seminářích TWR.

OBSAH

Ze světa TWR	1
Rada TWR-CZ	1
Kdy budeme vysílat	2
Proglas	6
Pracovní tým	6
Ze světa TWR	10
Co nového v Plzni	11
Ze světa TWR	12
Ondřej Malina	13
Společné modlitby	14
My v USA	15
Předvolejte svědka	16
Ze světa TWR	17
Pro maminky	18
Internet	18
Kulatý stůl	19
Ze světa TWR	21
Dopisy	22
Vlado Fajfr	24

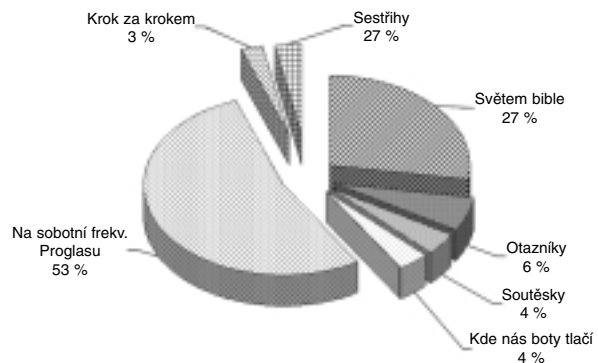
sledujte
www.twr.cz

Vydává TWR-CZ, Box 96, 656 96 Brno, IČO 15526372
E-mail: twr-cz@iol.cz

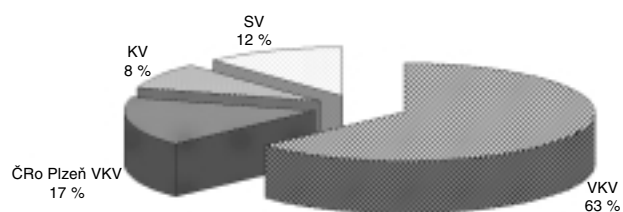
TWR-International http: //www.twr.org
TWR-CZ http: //www.twr.cz
Běžný účet: KB BRNO 74232-621/0100

Odpovědný redaktor: Aleš Bartošek, Ing. Kateřina Hodecová
Titulní foto: Petr Ševčík
Ostatní foto: Archiv TWR-CZ
Tisk: Metoda Brno
Vyšlo v říjnu 2001
Registrace: MK ČR E 10676
Podávání novinových zásilek povoleno Jihomoravským ředitelstvím spojů v Brně pod. čj. P/3-8636/91, ze dne 5. 8. 1991
Neprodejné

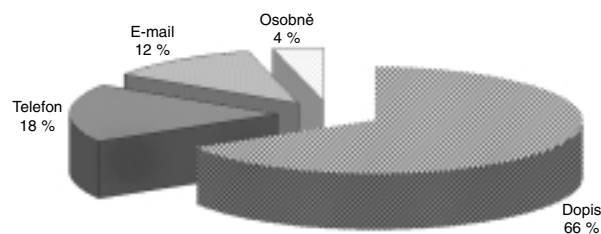
Spontánní ohlasy na typy pořadů

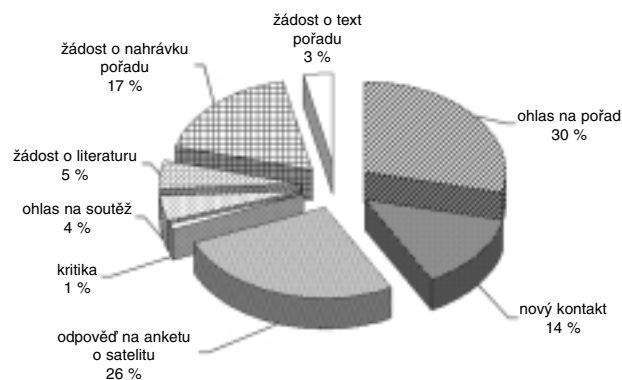
Jaké vlny TWR se poslouchají

Forma kontaktů

Z dopisů posluchačů

Otázky, které mě napadají nad výsledky sčítání lidu (MF Dnes 4. 7. 2001): *Výrazný nárůst Čechů, kteří se pokládají za ateisty, považuje Český statistický úřad za největší překvapení vyplývající z předběžných výsledků sčítání lidu, domů a bytů. Pokles počtu věřících o více než milion je číslo skutečně velké.*

Všimli jste si, jak často se učedníci hádali, kdo z nich je největší? Kdy a v jakém kontextu k těmto jejich rozhovorům došlo? Představte si, že jdou do Kafarnaum. Právě zažili naprostý debakl, kdy nebyli schopni vyhnat nečistého ducha z hluchoněmého chlapce a vysloužili si Ježíšův povzdech: „Pokolení nevěřící, jak dlouho ještě budu s vámi? Jak dlouho vás mám ještě snášet?“ (Mk 9,19). No, stane se. Tak jdou a Ježíš k nim mluví o své smrti: „Syn člověka je vydáván do rukou lidí a zabijí ho. A až bude zabít, po třech dnech vstane.“ Ticho. Ne, že by to pochopili, ale čteme, že se ho báli zeptat. Došli do Kafarnaum a Ježíš se ptá: „O čem jste cestou uvažovali?“ Ale oni mlčeli, neboť se cestou mezi sebou dohadovali, kdo je největší (Mk 9,33–34). Jindy si dva z nich dokonce pozvali na pomoc maminku, aby Ježíše požádala o takovou maličkost – aby jim ve svém království rezervoval dvě nejdůležitější místa hned po něm (Mt 20,20-24). A opět, ten kontext! Bylo to bezprostředně po tom, co z jeho úst slyšeli: „Hle, jdeme do Jeruzaléma a Syn člověka bude vydán velekněžím a zákoníkům; odsoudí ho na smrt ... a třetího dne bude vzkříšen.“ Dokonce u poslední večeře, poté, co jim Ježíš prozradil, že ho jeden z nich zradí, čteme: „A oni se začali mezi sebou dohadovat, který z nich je ten, kdo to učiní. Vznikl mezi nimi spor, kdo z nich je asi největší.“ (Lk 22,23–24). Nechutné, že?

Ovšem položíme si otázku: Jak jsme na tom my? Nejsme náhodou úplně stejní? Je nás pět a půl a obraz, který má tento národ o církvi, je zdrcující. Lidé se od křesťanství odklánějí. Nevídí především naše hádání? Naprosto přesně to vystihuje malá holčička v knize Ptačí zpěv od Anthony de Mella, která na otázku: „Kdo jsou to pohani?“, odpověděla: „Pohani jsou lidé, kteří se nehádají kvůli náboženství.“

Ježíš se modlil: „Slávu, kterou jsi mi dal, jsem dal jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno...“ Člověk nemusí být teolog, aby z této modlitby pochopil, že pokud jednota nás, jako křesťanů, je klíčová pro to, aby lidé mohli poznat Krista, pak naše nejednota bude hrát roli přesně opačnou. Víím, že cesta k jednotě není snadná. Písmo neříká, že Ježíš vám jednotu vydobyl, tak si ji teď užijte... Místo toho jsme vybízeni, abychom se navzájem snášeli v lásce a pilně zachovávali jednotu Ducha ve svazku pokoje s veškerou pokorou a mírností, s trpělivostí (Ef 4,1–3 KMS). Samozřejmě jednotu není možné budovat za každou cenu – na úkor pravdy. Nelze slevit z toho, že základem, na kterém jediné lze stavět je: Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jsme byli povoláni; jeden je Pán, jedna víra, jeden křest, jeden Bůh a Otec všech, který je nade všemi, skrze všechny působí a je ve všech. Ale všimli jste si, kde ty verše jsou? Následují právě za tím, že se máme – s veškerou pokorou, mírností, láskou a trpělivostí – snášet v lásce a zachovávat jednotu! Nemyslíme si často, že mé poznání, poznání mého sboru, církve... je to nejlepší? K tomu, aby skrze nás lidé mohli zahlédnout Boha, nejsou tím nejpodstatnějším naše vypulirované doktríny ani brilantní teologie. Dokonce ani zázraky a znamení. Ježíš řekl, že je to něco jiného, dosažitelného úplně každému: Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým (J 13,35). Gene A. Getz říká: „Dokud lidé neuvidí, že v našich kostelích a sborech nejenom pravdu kážeme, ale také praktikujeme v lásce a kráse, dokud nepoznají, že to, co si humanisté oprávněně přejí, ale čeho nedokážou na podkladě humanismu dosáhnout – lidských vztahů a vzájemné komunikace – se dá uskutečnit v našich obcích, nebudou nám a ani by nám, otevřeně řečeno, neměli naslouchat.“ Tak zkusíme to?

Karel Řežábek